

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/74/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7822200001
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7822200001.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a členiek senátu JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Zuzany Stolárovej, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739 proti žalovanej A. B., nar. XX.X.XXXX, C. B. XXX, C. B., o zaplatenie 368,07 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 11Csp/1/2022-89 z 27.5.2022 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok.
- II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že I. žalobu zamietá, II. stranám sporu sa náhrada trov konania nepriznáva.

2.1. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia istiny 368,07 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania a to z dôvodu, že pohľadávku nadobudol 14.7.2021 na základe zmluvy o postúpení pohľadávky od spoločnosti Home Credit Slovakia.

2.2. Z návrhu vyplynulo, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanou 16.8.2017 zmluvu č. 6708034246, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak postupca 14.2.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia sumu 1 044,47 eur, ktorá pozostávala z istiny 888,92 eur, riadneho úroku vo výške 29,77 eur, úroku z omeškania vo výške 125,78 eur. Žalovaná pred postúpením pohľadávky čerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 2 114,26 eur a uhradila 1 686,19 eur a po postúpení pohľadávky žalovaná vykonala úhrady 3.9.2021 vo výške 30 eur a 15.10.2021 vo výške 30 eur. Žalovaná suma predstavuje čiastku 368,07 eur, ide o rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovanej. Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si vyčíslil úrok z omeškania a to 5% ročne zo sumy 428,07 eur od 15.7.2021 do 3.9.2021, 5% ročne zo sumy 398,07 eur od 4.9.2021 do 15.10.2021, 5% ročne zo sumy 368,07 eur od 16.10.2021 do zaplatenia.

2.3. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila v odpore proti platobnému rozkazu, žiadala o možnosť splácať dlh v mesačných splátkach vo výške 40 eur, nakoľko finančná situácia jej viac nedovoľuje, pretože je dlhodobo práceneschopná.

2.4. Žalobca v písomnom podaní súhlasil so splácaním dlhu v mesačných splátkach.

2.5. Súd po vykonaní dokazovania vec právne posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods.23, § 2 písm. a/, b/, d/ z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods.1 až 3, § 53 ods.8,9, § 524 ods.1,2, § 526 ods.1 OZ, § 92 ods. z. č. 483/2001 Z.z. o bankách, § 39 OZ a konštatoval, že v konaní mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou na základe zmluvy o revolvingovom

úvere (spotrebiteľskom úvere) došlo ku vzniku záväzkového vzťahu, ktorý posudzoval ako spotrebiteľský podľa § 2 písm. a/ ZoSÚ.

2.6. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že právny predchodca žalobcu na základe uzatvoreného revolvingového úveru s úverovým rámcom 1 000 eur poskytol žalovanej úver vo výške 2 114,26 eur, pričom žalovaná tento splatila vo výške 1 686,19 eur. Nesporným bola výška uhradených finančných prostriedkov žalovanou a rovnako žalovaná nerozporovala ani výšku odplaty na základe zmluvy.

2.7. Súd skúmal v prvom rade aktívnu legitímáciu, vychádzal pritom z rozsudku Najvyššieho súdu SR 2Cdo/205/2009 z 29.6.2010.

2.8. Z výzvy právneho predchodcu žalobcu zo 14.2.2019 je zrejmé, že právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že je v omeškaní so splácaním dlhu a vyzval ju k splateniu celého dlhu do 15 dní od spísania výzvy. Doručovanie výzvy žalobca preukázal kópiou podacieho hárku. Z oznámenia o postúpení pohľadávky z 22.7.2021 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že pohľadávka z úverovej zmluvy spolu s príslušenstvom bola postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo 14.7.2021 na žalobcu.

2.9. Súd poukázal na § 53 ods.9 OZ, ktorý pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Žalobca takúto výzvu nepredložil. Zo žiadnych dôkazov predložených žalobcom nevyplýva, že by takáto výzva bola doručovaná žalovanej, že by sa dostala do jej dispozičnej sféry a mohla sa oboznámiť s jej obsahom.

2.10. Výzvu zo 14.2.2019 súd považoval za vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celého úveru, nakoľko podľa obsahu výzvy právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na zaplatenie celého úveru čerpaného na základe zmluvy.

2.11. Podmienkou účinného zosplatenia úveru teda je, že veriteľ pred zosplatením pohľadávky má povinnosť upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Upozornenie veriteľa vo vzťahu k spotrebiteľovi na uplatnenie práva podľa § 565 OZ je teda podmienkou pre účinný výkon tohto práva. Ak táto podmienka nie je splnená, je zosplatenie neúčinné a veriteľ nemá právo na zaplatenie celého dlhu naraz.

2.12. Žalobca nepreukázal splnenie tejto podmienky a preto nebol oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie úveru. Dôsledkom nesplnenia povinnosti žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, uloženej mu kogentnými ustanoveniami zákona je neplatnosť právneho úkonu - vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, pretože v zmysle § 39 OZ tento úkon odporuje zákonu.

2.13. S poukazom na § 92 ods.8 z. č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktorý stanovuje predpoklady postúpenia bankovej pohľadávky inému subjektu, a to aj nebankovému bez súhlasu klienta, pričom musí ísť o postúpenie písomnou zmluvou, postúpená môže byť iba tá časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu a ktorá je splatná a podmienkou postúpenia je aj omeškanie dlžníka nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením čo i len časti peňažného záväzku voči banke, a to aj napriek písomnej výzve banky. Dané predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

2.14. V prípade nesplnenia týchto osobitným zákonom stanovených predpokladov pre postúpenie bankovej pohľadávky na nebankový subjekt ide o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ zakázané. Ide o neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ (súd poukázal uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24.4.2018 sp.zn. 1Cdo/147/2017, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28.3.2018 sp.zn. 7Cdo/26/2017, uznesenie Najvyššieho súdu SR za 20.11.2019 sp.zn. 1Obdo/92/2018).

2.15. Žalobca nepreukázal platné nadobudnutie pohľadávky uplatnenej v tomto spore od jeho právneho predchodcu. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods.8 môže byť totiž iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná. Keďže žalobcom nebolo preukázané splnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 zákona o bankách, postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a to s poukazom na § 39 OZ. S ohľadom na túto skutočnosť súd dospel k záveru, že žalobca nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia a preto mu nie je možné priznať právo uplatnené v tomto konaní.

2.16. O trovách konania rozhodol súd podľa § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods.1,2, § 257 CSP a stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal. Žalovaná bola v konaní celkom úspešná, avšak žiadne trovy jej nevznikli, ani si ich neuplatnila.

3.1. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca (č. I. 104 – 106) a to v celom rozsahu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ CSP, ktoré odôvodnil nasledovne:

3.2.K aplikácii nesprávneho právneho predpisu § 53 ods.9 v spojení s § 565 OZ uviedol, že sa nestotožňuje s právnym posúdením veci súdom a to vzhľadom na danosti súdeného prípadu, keďže nie je možná aplikácia nižšie uvedených ustanovení, ktoré aplikoval prvoinštančný súd.

3.3.Žalobca poukázal na čl. 16 ods.1 CSP, § 563 OZ, § 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ a úvodom uviedol, že v predmetnom konaní si uplatnil nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere – revolvingový úver zo 16.8.2017, na základe ktorého bol žalovanej poskytnutý úverový rámec vo výške 1 000 eur, podanou žalobou sa domáhal úhrady sumy 368,07 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami žalovanej z predmetného revolvingového úveru.

3.4.Žalobca má za to, že z vykonaných dôkazov v súdnom konaní jednoznačne vyplýva, že v zmluve absentovala medzi pôvodným veriteľom a žalovanou dohoda o plnení v splátkach na dobu určitú. V zmluve bol dohodnutý schválený úverový rámec do výšky 1 000 eur a aj výška mesačnej splátky, ktorá však bola určená percentom z výšky úverového rámca, na čo súd vo svojom rozhodnutí neprihliadol a touto skutočnosťou sa už ďalej nezaoberal.

3.5.Zároveň žalobca poukázal i na to, že posudzovaný spotrebiteľský revolvingový úver je špecifickým bankovým produktom, na základe ktorého žalovaná čerpala peňažné prostriedky, ktoré bola povinná vrátiť, avšak konečný termín revolvingového úveru nebol zmluvne dohodnutý ako ani konkrétny počet splátok, v ktorých má byť poskytnutý úverový rámec splatený.

3.6.Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. Uvedené vyplýva zo zákonných informácií k Vašej zmluve, ktoré boli súčasťou zmluvy a podľa ktorých v bode 1. bolo upravené, že zmluva o platobných službách sa uzatvára na dobu neurčitú.

3.7.Žalobca je toho názoru, že pôvodný veriteľ si stanovil čas povinností pre vyplatenie dlhu dlžníkom, a to zaslaným podaním zo 14.2.2019, v ktorom žalovanú vyzval na splnenie dlhu v zmysle § 563 OZ. Na základe uvedeného žalobca považuje za nesporné, že právny predchodca žalobcu vyzval písomným podaním zo 14.2.2019 s označením ako „Výzva na splatenie celého dlhu“ na zaplatenie dlhu a vyzval ju tak v súlade s § 563 OZ k úhrade celého vzniknutého dlhu zo zmluvy, čím mu zároveň vznikol voči žalovanej nárok domáhať sa poskytnutých finančných prostriedkov v zmysle § 563 OZ a poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/250/2014.

3.8.Na základe uvedeného žalobca považuje za nesporné, že právny predchodca žalobcu vyzval písomným podaním zo 14.2.2019 označeným ako výzva na splnenie celého úveru na zaplatenie dlhu a vyzval ju tak v súlade s § 563 OZ k úhrade dlhu vzniknutého zo zmluvy. 3.9.V danom prípade nešlo o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti tak ako to predpokladá § 565 OZ, nakoľko v zmluve nebol určený konkrétny čas plnenia a preto v danom prípade nie je možné viazať platnosť výzvy na splatenie celého úveru na predchádzajúcu výzvu na plnenie v zmysle § 53 ods.9 OZ ako to tvrdí vo svojom rozhodnutí súd. Žalobca by si nemohol svoj nárok uplatniť predtým ako dlžníka vyzval na plnenie, preto žalobca má za to, že výzva splatenie celého úveru zo 14.2.2019 spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti na uplatnenie nároku na zaplatenie pohľadávky vzniknutej z revolvingového úveru (§ 563 OZ).

3.10.Žalobca zdôraznil, že v uvedenom prípade bol medzi zmluvnými stranami dojednaný revolvingový úver a nie klasický splátkový úver. Ide o úver, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, bude mať stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje.

3.11.V tejto súvislosti žalobca uviedol, že v predmetnom prípade nebolo dojednané v štandardných splátkach. Splátka, ktorú bola žalovaná povinná plniť bola v tomto prípade len opakujúcim sa plnením vo výške percentuálnej časti z aktuálnej výšky úverového rámca v existujúcom záväzkovom vzťahu uzavretom na dobu neurčitú.

3.12.V súlade s § 563 OZ došlo výzvou zo 14.2.2019 zo strany pôvodného veriteľa k uplatneniu svojho práva, keď od dlžníka požadoval splatenie dlhu, nakoľko v čase trvania dlhu nebol dohodnutý čas jeho úplného splatenia a až touto výzvou pôvodný veriteľ určil splatnosť predmetného záväzku žalovanej. Na základe uvedeného je žalobca toho názoru, že súd v svojom odôvodnení nesprávne posúdil splatnosť pohľadávky v zmysle § 563 OZ ako aj na posudzovaný prípad nesprávne aplikoval § 53 ods.9 OZ, § 565 OZ a naopak, na vec opomenul aplikovať § 563 OZ.

3.13.V zmysle uvedeného je zrejmé, že žalobca sa nestotožňuje s právnym posúdením veci tak, ako to v svojom odôvodnení uviedol konajúci súd.

3.14.Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a podľa § 388 CSP ho zmenil tak, že vyhovie žalobe, respektíve v zmysle § 389 ods. 1 CSP ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalovaná sa podanému odvolaniu nevyjadřila.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal žalobca v zákonnej lehote, preskúmal rozsudok podľa § 379 a § 380 ods.1 CSP ako aj konanie mu predchádzajúce bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

6. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 písm. b/, f/ a h/ CSP. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že žiaden z uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

7.1. Súd náležite zistil skutkový stav prejednávanej veci a tento správne právne posúdil.

7.2. Odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci a odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

7.3. Odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu, dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie, v ktorom sa nachádzajú skutočnosti s ktorými sa súde prvej inštancie riadne a presvedčivo vyrovnal.

8. Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku (§ 387 ods.2) možno doplniť nasledovné:

9. Prvoinštančný súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu.

10.1. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitímovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitímovaný) (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. 11. 2011, č. k. III. ÚS 517/2011-9).

10.2. Súd sa v konaní musí zaoberať a posudzovať vecnú legitímáciu účastníkov, tak na strane žalobcu, ako aj na strane žalovaného.

10.3. Kto je účastníkom konania, určuje procesné právo.

10.4. Naproti tomu vecnú legitímáciu vymedzuje výlučne právo hmotné. Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že niekto, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotného práva alebo o ktorom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnej povinnosti, v skutočnosti nie je nositeľom tvrdeného hmotného práva alebo hmotnej povinnosti, o ktoré v konaní ide. Či ide o nedostatok vecnej legitímácie sa ukáže vždy v samostatnom konaní.

10.5. Aktívnu legitímáciu sa rozumie, také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatnené právo (nárok) respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať.

10.6. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok NS SR sp. Zn. 2Cdo 205/2009).

10.7. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd návrhu vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovaného uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd návrh zamietne so záverom o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu.

10.8. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie NS SR 3Cdo 192/2004, podľa ktorého stranou v spore sa niekto môže stať bez toho, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého sa vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna strana subjektom práva a strana na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na

základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť stranou určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či stranou objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004).

11.1. Prvoinštančný súd správne v prvom rade posudzoval aktívnu legitímáciu žalobcu, ktorú odvodzoval od platného postúpenia pohľadávky právneho predchodcu žalobcu a správne uzatvoril, že § 53 ods.9 OZ pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka, že žalobca takúto výzvu nepredložil, zo žiadnych dôkazov predložených žalobcom nevyplývalo, že by takáto výzva bola doručovaná žalovanej, že by sa dostala do jej dispozičnej sféry a mohla sa oboznámiť s jej obsahom.

11.2. Výzvu zo 14.2.2019 súd považoval za vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celého úveru, nakoľko podľa obsahu výzvy právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na zaplatenie celého úveru čerpaného na základe zmluvy.

11.3. Prvoinštančný súd správne konštatoval, že podmienkou účinného zosplatenia úveru teda je, že veriteľ pred zosplatením pohľadávky má povinnosť upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie (výkon) tohto práva. Upozornenie veriteľa vo vzťahu k spotrebiteľovi na uplatnenie práva podľa § 565 OZ je teda podmienkou pre účinný výkon tohto práva. Ak táto podmienka nie je splnená, je zosplatenie neúčinné a veriteľ nemá právo na zaplatenie celého dlhu naraz. Žalobca nepreukázal splnenie tejto podmienky a preto nebol oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie úveru. Dôsledkom nesplnenia povinnosti žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, uloženej mu kogentnými ustanoveniami zákona je neplatnosť právneho úkonu - vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, pretože v zmysle § 39 OZ tento úkon odporuje zákonu.

12.1. V prejednávanej veci bolo dohodnuté plnenie v splátkach, je dlžník povinný uhradiť každú dohodnutú splátku k určitému termínu (20 dňu v mesiaci). Splatnosť jednotlivých splátok neovplyvňuje splatnosť celého dlhu.

12.2. V prípade, ak niektorá splátka nie je včas zaplatená, môže byť dohodnutá, prípadne stanovená rozhodnutím tzv. strata výhody splátok. V prípade, že sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

13. Predčasnú splatnosť peňažného záväzku môže veriteľ za podmienok stanovených v § 53 ods.9 vyvolať jednostranným právnym úkonom. Tento právny úkon musí spĺňať dve kumulatívne podmienky - prvou je, že právo na jednorazové splatenie pohľadávky bude mať veriteľ najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Druhou podmienkou je, že pred zosplatením pohľadávky má povinnosť upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na výkon tohto práva.

14. Odvolací súd sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu, že v prejednanom prípade nešlo o plnenie v splátkach, že zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú a výzvou zo 14.2.2019 pôvodný veriteľ si stanovil čas na splnenie povinnosti pre vyplatenie celého dlhu dlžníkom v zmysle § 563 OZ.

15.1. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom žalobcu, že revolvingová zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. Uvedená skutočnosť, však nevyklučuje, že finančné plnenie (úver) poskytnutý na základe tejto zmluvy, neplatila žalovaná v splátkach.

15.2. Žalobca tvrdenie, že nešlo o plnenie dlhu v splátkach sám odporuje v podanom odvolaní, keď uvádza, že výška mesačnej splátky bola určená percentom z výšky poskytnutého úveru.

15.3. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (č. l. 15) vyplýva, že mesačná splátka je vo výške 5,59% z výšky úverového rámca (55,86 eur) a splátky sú splatné v 20 deň v mesiaci.

16. Právny predchodca mal žalovanú vyzvať na úhradu dlžných splátok v lehote nie kratšej ako 15 dní upozorniť žalovanú na možnosť uplatnenia (výkon) práva podľa § 565 OZ.

17.Súd správne vyhodnotil situáciu, že keď žalobca nepostupoval podľa § 53 ods.9 OZ, nemohol platne zosplatniť pohľadávku podľa § 565 OZ a teda nemohol ju platne postúpiť v dôsledku neplatnosti zmluvy podľa § 39 OZ.

18.Žalobca poukázal na rozhodnutie NS SR 3Cdo/250/2014, v ktorej najvyšší súd konštatuje, že výzva na splnenie dlhu nemusí byť písomná, že nie je predpísaná, postačí preto aj ústny prejav. Za kvalifikovanú výzvu sa považuje aj žaloba, v ktorom prípade splatnosť nastáva prvý deň po doručení. Citované rozhodnutie sa netýka spotrebiteľa a zosplatnenia úveru, teda je pre prejednávany spor neprijateľné.

19.Odvolací súd poukazuje na početnú judikatúru NS SR v podobných skutkových a právnych súvislostiach napr. 1Cdo/147/2017, 7Cdo/26/2017, 1 Obdo 92/2018, 7Cdo/240/2020, 7Cdo/86/2021 Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci sp. zn. II. ÚS 171/2020.

20.Vychádzajúc z uvedených záverov, žalobca nemá aktívnu legitimáciu v spore a preto, keď prvoinštančný súd žalobu zamietol, rozhodol správne.

21.Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22.1.Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22.2.Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

24.Žalovaná bola v odvolacom konaní plne úspešná, preto jej bolo proti žalobcovi priznané právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

25.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.